

A HALÁSZAT MINDEN ÁGAZATÁT FELŐLELŐ SZAKLAP.
KIADJA: AZ ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET. * SZERKESZTI: UNGER EMIL DR.

<p>Kéziratok és szakkérdések a szerkesztőség címére küldendők.</p> <p>Előfizetési díjakat és hirdeléseket az Országos Halászati Egyesület Budapest, V. ker. Kossuth Lajos-ter 11. félelelet 57.) fogad el.</p>	<p>MEGJELENIK EGYELŐRE MINDEN HÓ KÖZEPÉN. Az Országos Halászati Egyesület tagjai ingyen kapják.</p> <p>Némlagoknak előfizetési díj: } Egész évre 12 pengő. Fél évre 6 pengő. Külföldre egész évre 16 pengő.</p> <p>Allami alkalmazottaknak 50 %-os kedvezmény jár.</p>	<p>Verantwortlicher Redakteur: Dr. Emil Unger.</p> <p>Administration: Ungarischer Landesfischerei-Verein, BUDAPEST, Kossuth Lajos-tér 11. félelem. 57.</p>
<p>Szerkesztőség: Budapest, II., Herman Ottó út 15. sz. Országos m. kir. Halélettani és Szennyvízvizsgáló Intézet</p>	<p>HALÁSZAT — (FISCHEREI) FACHBLATT FÜR DIE GESAMTINTERESSEN DER FISCHEREI Organ des Ungarischen Landesfischerei-Vereins Budapest.</p>	<p>Redaktion: Kgl. Ung. Landesanstalt für Fischereibiologie und Abwasserkunde. Budapest, II., Herman Ottó-út 15. sz.</p>

TARTALOM: Hivatalos rész. — „A csökkenő hozadékképesség törvénye” és a tógazdaság. *Dr. Unger Emil.* — Apa és fiú. *id. Zimmer Ferenc* — A bolharákok élete. *Ifj. Dr. Szabó Zoltán* (folytatás.) — Társulatok—Egyesületek. — Ujdonságok—Vegyesek. — Árjegyzés. — Hirdetések.

INHALTSANGABE FÜR DAS AUSLAND. Amtlicher Teil. — Das Gesetz des abnehmenden Ertrages und die Teichwirtschaft. — Vater und Sohn. — Das Leben der Flohkrebse. — Gesellschaften und Vereine. — Neuigkeiten. — Preisliste. — Anzeigen.

Hivatalos rész

A halászati törvény módosítása.

Országos Halászati Egyesület.

MEGHÍVÓ.

az Országos Halászati Egyesület f. évi március hó 12-én* határozatképtelenség, esetében március hó 26-án** (csütörtökön) délután 6 órakor a földművelésügyi minisztérium palotájában (V. ker. Kossuth Lajos-ter 11. sz. I. emelet 124 sz. alatt) tartandó

ÉVI RENDES KÖZGYÜLÉSÉRE.

TÁRGYSOROZAT:

1. Elnöki bejelentések.
2. Igazgató évi jelentése.
3. Új tagok felvételének megerősítése.
4. Számvizsgáló bizottság jelentése; 1941 évi zárszámadások felülvizsgálata. (Alapszabályok 11. §.)
5. 1942. évi költségelőirányzat megállapítása. (Alapszabályok 19. §.)
6. Általános tisztújítás. Elnök, két alelnök és 40 választmányi tag választása.
7. Indítványok. (Nyolc nappal a közgyűlést megelőzően írásban nyújtandók be.)

Vendégeket szívesen látunk.

Budapest, 1942. évi január hó 19.-én.

Répássy Miklós
alelnök.

* Ez a meghívó pótolja a névre szóló külön meghívót, mivel a lapot az egyesület minden tagjának megküldjük.

** Március hó 26-án d.u. 5 órakor választmányi ülés.

Az Országos Halászati Felügyelőség célul tűzte ki, hogy a halászati törvénynek a kor- és kívánalmaknak megfelelő kiegészítésére és módosítására vonatkozólag javaslat-tervezetet dolgoz ki.

Lapunk m. t. olvasóit kérjük, hogy az ezzel kapcsolatos észrevételeiket, hozzászólásaikat és véleményüket az Országos Halászati Felügyelőségnek (Budapest, II., Forint utca 12.) küldjék meg.

„A csökkenő hozadékképesség” törvénye és a tógazdaság*

Irta: *Dr. Unger Emil*

a halgazdaságtan egyetemi m. tanára.

A közgazdaságtan igen fontos törvényt ismer, amelyet az angol szakirodalom «the law of diminishing returns» néven tárgyal már West (1815) óta, de amelyről még előbb az olasz Serra (1613) is tudott már, a klasszikus közgazdaságtan képviselői közül pedig Ricardo különösen hangsúlyoz. Malthus, (1815) is erre alapította tulajdonképpen az ő népesedési törvényét. (L. Navratil: Közgazdaságtan I., 1936. 150 l.)

Ez a törvény tulajdonképpen nem is közgazdaságtudo-

* Részben előadta a «Gazdanapok» keretében 1941. dec. 18.-án, az Országos Halászati Egyesület gyűlésén a Köztelek székházában.

mányi, hanem természeti törvény a közgazdaságtudomány szerint is, és mint ilyen elkerülhetetlenül érvényes minden termelésben. Így «kiinduló pontja» ez a törvény a mezőgazdasági üzemeknek is. (Navratil id. munka 150 l.)

Tőgazdálkodást tárgyaló tankönyvek mindazonáltal még sem említik ezt. Lássuk hát miben áll ez a törvény, érvényesül-e és ha igen, miképpen a halastőgazdálkodásban.

E törvény a következőképpen magyarázható meg:

Ha valamely határozott nagyságú földterületen termeünk, az erre fordított befektetés** növelésével — ha a külső viszonyok nem változnak kedvezőtlenebbre — a következő évben a terméseredményt növelhetjük, pl. megkét-szerezhetjük. Ha a kétszeres eredmény elérésére kellett befektetést tovább fokozzuk a következő (újabb) évben az eredményt kétszeres befektetés *többlettel* talán megháromszorozhatjuk, s. i. t.

Amde hamarosan elérünk olyan pontot a befektetés megtöbbszörözése útján (optimum), melyen túl a további befektetés már nem fogja növelni a terméseredményt *ugyanolyan mértékben*, mint az előző befektetéstöbblet növelte. Elérkezünk tehát előbb-utóbb oda, hogy az utolsó befektetés-többlet nem lesz már *rentábilis*.

Ha mégis tovább haladunk ezen az úton, akkor oda is eljutunk, hogy maga a termékenység is csökken, s a nagyobbodó befektetés ellenére kisebb termést kapunk eredményül. Legvégül pedig eljuthatunk a termés megszűnéséhez is. (Ezt «agyonművelés»-nek nevezném.)

Csak egyszerűség okából magyaráztam a csökkenő hozadékképesség törvényét így, a mezőgazdálkodás terén. Valójában azonban mindig nemegészen így érvényesül. Lehet, hogy már a második (évi) befektetéstöbblet *eredménye* sem lesz az elsőnek a kétszerese, hanem pl. csak 85%-a. De az is lehet, hogy eleinte meghaladja annak 100 %-át is.

Ebben az utóbbi esetben nem a csökkenő, hanem a «növekvő hozadékképesség» törvénye érvényesül, de csak *egyelőre*. Esetleg még a következő évben is. De azután mégis, előbb-utóbb *feltétlenül* érvényesülnie kell a fentebb leírt módon a csökkenő hozadékképesség törvényének. Előbb a további befektetés-többletek rentabilitása csökken, de később maga az elért termés is csökkenni kezd a túlzott befektetéstöbbletekkel. Agyonművelés esetén pedig megszűnhet a termés is.

A növekedő hozadékképesség törvénye ugyanis nem a föld természeti tulajdonsága, hanem a *tőkéé* és a *vállalkozói munkáé*. Ezeknek a termelő-tényezőknek a szerepe azonban az ipari és kereskedelmi termelő munkában jut túlsúlyra. A föld termelőerejének hasznosításában kisebb a jelentőségük, mint a természeté, mely itt a legfontosabb termelő-tényező.

Az emberi munka, sőt a gépekkel végzett munka is a csökkenő hozadékképesség törvénye alatt áll, míg a tőke rendszeren, a vállalkozói munka, (az irányító és szervező munka) pedig bizonyos hatáig feltételesen a növekvő hozadékképesség törvényének uralma alá tartozik. Ezek a termelő-tényezők mindig együttesen szerepelnek és hatnak. Ez az oka annak, hogy a mezőgazdasági termelés fokozódásánál *eleinte* a növekedő hozadékképesség törvénye szintén érvényesülhet, ahogy fennebb említettük.

Lássuk most miképpen áll a csökkenő (és a növekvő) hozadékképesség törvényének az érvényesülése a halastőgazdaságban?

Gondoljunk pl. egy tőzhoidas pontyos tőgazdaságra, de egyszerűség okából inkább csak egyetlen ilyen lebo-csátható, tőkéltes halastóra, ahová valamiféle idegen hal vagy zavaró ellenség be nem juthat.

Ha ebbe a tőba csak 100 (holdanként 10) drb. 5 dekás egynyaras gyorsnövésű pontyot teszünk és feltételezzük, hogy ebből egy sem kallódik el, *öszre* megnőnek darabonként mondjuk 105 dekára. A tő hozadéka így 100 kg lesz. Szánalmasan kevés. *szakértő* (vállalkozói) munkával a következő esztendőben (ugyanolyan klíma-, víz-, stb. viszonyok mellett), az üres tő újra népesítésekor a befektetés

növelésével: száz helyett ezer darab ismét egynyaras és 5 dekás ivadék vásárlásával az eredményt megsokszorozhatjuk, bár az ősszel lehalászott halaink darabsúlya ekkor jóval kisebb lesz, de összes súlyuk sokkal nagyobb. Ha a következő esztendőben még megfelelően fokozzuk az egynyaras és esetleg kétnyaras pontyok számát és trágya-anyagot meg takarmányt is kellően befektetünk, az eredmény az előző évnek is még a többszöröse lehet. Ennek elérésében nemcsak a befektetett többleteknek hanem a szakértő (vállalkozói) munkának is igen nagy része lesz. Ezért is érvényesül a *növekvő* hozadékképesség törvénye. A leghelyesebb (optimális) befektetéstöbbletet: a legnagyobb rentabilitást azonban hamar eléri így a hozzáértő tőgazda. Ha mégis tovább fokozza a halnépesség sűrűségét, a trágya és a takarmány befektetést, ez az anyag- és költségtöbblet már nem hozza meg az esetleg várt eredménytöbbletet. Nem lesz már *rentábilis*, tehát a gazda *visszatér* a következő esztendőben a *megelőző legjobbnak (optimumnak) bizonyult évi* befektetés nagyságához, s emellett marad, *legfeljebb itt-ott javít* esetleg még valamit. (Pl. több trágyát, de valamivel kevesebb takarmányt fektet be, jobb, gyorsabbnövésű halivadékat vásárol, stb.)

Ha nem ezt teszi, hanem mégis (kísérletképpen) továbbhalad a befektetéstöbbletek alkalmazásával, akkor bekövetkezik a csökkenő hozadékképesség törvényének végső, igen szomorú és kérlelhetetlen érvényesülése: túlszűfolja a tavat halakkal, túltrágyázza azt, túleteti a halakat, melyek a mesterséges takarmánytöbbletet kellő természetes táplálék hiányában nem tudják már *megemészteni*, vagy el sem tudják már fogyasztani.

A víz megromlik, rothadásnak indul, oxigénhiány áll be, a halak — részben vagy valamennyien — megfulladnak, elpusztulnak. Ha ilyen nagy hibát nem is követ el a tőgazda, akkor is előfordulhat igen könnyen, hogy túlszűfolttság miatt járványos halbetegség tör ki tavában, vagy hogy ez a körülmény még előbb csökkenti már a további növelni szándékolt hozadékot.

A növekvő hozadékképesség törvényének eleinte való érvényesülése a fenti példában valóban a szakértő vállalkozói munkának (képzett tőgazdának) köszönhető a következő megfontolások alapján:

Tíz darab egynyaras pontyivadék egy hold vízterületen semmiképpen nem elegendő az egy holdon, az egy évben megtermő természetes haltáplálék lehetséges mértékű kihasználására. Nagy darabsúly gyarapodás az eredmény, de tíz darab 1.05 kg-os kétnyaras hal csak 10 kiló halhús hozadékot jelent holdanként. Száz darab pl. 0.55 kilós azonban 50 kilós hozadékot, az előbbinek ötszörösét jelent, anélkül, hogy az ekkor szükséges befektetés az elérhető eredményhez képest számottevő lenne.

Étetés bevezetésével a szükséges további befektetéstöbblet már igen lényegesen emelkedik, de csakis ezáltal és a halnépesség további, ennek megfelelő sűrítésével érheti el a tőgazda mai tudásunk szerint a természetes haltáplálék termőerőnek és a takarmánynak lehető tőkéltes kihasználását különösen akkor, ha trágyázza is tavát és ezért még sűrűbben népesíti.

Ezeknek a modern tőgazdálkodási fogásoknak túlzott alkalmazásánál azonban már a csökkenő hozadékképesség törvényének érvényesülése feltétlenül észrevehető és igen hamar elérkezik a tőgazdálkodás a rentabilitás határához.

Csak durva példát hozunk fel a kétféle hozadékképesség törvénye érvényesülésének igazolására a tőgazdálkodásban. Először olyan hozzánemértő által történt túlrítka népesítéssel, aminő hibát aligha követne el valaki. De azért ez példának megfelel.* Az olvasó tőgazdák figyelmét felkívánjuk hívni arra, hogy kifejezetten *hozadékot*, tiszta halhúshozamot, nem pedig jövedelmet kell érteni a hozadékképességi törvényekkel kapcsolatban. A jövedelem nem

*A «Halászat» évekké elelőtt közölte a népesítésre, etetésre és trágyázásra vonatkozólag kialakult irányelveket. L.: *Dr. Unger Emil: A haltermelés biológiai alapjai és vitéz Illésy Zoltán: A haltermelés alapjai az újabb kísérletek nyomán c. közleményeket. (1936-i évfolyam.)*

** Pl. vetőmag, trágya, megmunkálás fokozása, stb.

azonos a hozadékkal. A jövedelem még normális gazdasági viszonyok között is alá van vetve a kínálat és kereslet ingadozásai által okozott hullámnak, s más tényezők is közbejátszanak az értékesítésnél az ebből származó jövedelem nagyságának alakulására.

A csökkenő hozadékképesség törvénye tehát a tőgazdálkodásra is feltétlenül érvényes, mint a gazdálkodó ember minden végnélküli természetfokozó törekvésére. Ennek a törvénynek az érvényrejtését a tudomány előrehaladása s a munka és tőke helyes irányú fokozása *kitolhatja* ugyan, de bármilyen szép és hasznos haladás volt is, és bizonyára lehet még a jövőben is a természetfokozás terén: azért mindig lesz olyan határ, melyet túllépni nem lehet úgy, hogy ez a törvény érvényre ne jusson. *Mert a természet ellenáll, s erősebb, mint a gazdálkodó ember!*

Apa és fiú.

Irta: *id. Zimmer Ferenc*

halászmester, kereskedelmi főtanácsos.*)

Ha a jelenlegi szubjektív érzelmeimet fejezném ki akkor azt kellene mondanom, hogy lelkiismeretes apa ne fogja fiát saját mesterségére, de különösen ne adja kereskedőnek. De ha mégis, akkor gyerek korában operáltassa ki belőle az önértéket és öntudatosságot, akár csak a vakbelét. A tisztességből pedig csak annyit hagyjon benne, amennyi éppen elég. Mert ezekkel a tulajdonságokkal túlterhelve nem tud majd boldogulni. Ne higgye senki, hogy ezek könnyelműen odavehető szavak, hanem erre a meggyőződésre kell jutnom, amikor a magam esetét nézem.

Sokan és sokszor megdicsérték azért, mert fiamat saját mesterségemre fogtam és halkereskedőnek neveltem. Magam is büszke voltam erre és örömmel lettem benne, mert módomból volt oly üzletkeretről gondoskodni, amelyben valamennyien munkalehetőséget és megélhetést találhattak.

Sőt nem is olyan régen, a régi halászdinasztiákról megemlékezve, — akiből alig maradt hírmondó az ifjúságot szolgáltattam fel, hogy *egynéhány dobja* sutba a diplomát és álljon be halkereskedőnek.

Készített erre az a belőlem ki nem ölhető optimizmus, amely remélni engedi, hogy sikerül majd kiverelkedni azt, hogy a magyar halat ismét magyar halkereskedő adja el. Ebben a törekvésemben az utolsó években számtalan beadványt intéztem miniszterekhez, Külkereskedelmi Hivatalhoz és érdekképviseletekhez. Harcoltam élőlőszóval és tollal, írtam cikkeket szak- és napilapokba. A levelek egész légióját intéztem sokfelé. Különösen a Külkereskedelmi Hivatal volt az, amellyel sűrű volt az érintkezésem és ahol azt mondták állítólag, hogy nem teljes a napi posta, ha nincsen tőlem levél.

Mindenhöz hozzá kell tennem, hogy minden hivatalba van módomból bejutni, szívesen és kedvesen fogadnak.

Ha még felemlítem, hogy nagy múltra tekinthetek vissza — értem az évek nagy számát — és hogy a jó Isten erővel, egészséggel és energiával áldott meg, akkor röviden vázoltam, mivel legyen felruházva a mai kereskedő és mit várhat a kereskedelmi pályára lépő ifjúság, ha az ősrégi céhbéli szakképzett, becsületes és szorgalmas kereskedő csak ilyen rendkívüli erőfeszítéssel tudja magát fenntartani.

Alkalmam volt illetékesek előtt rámutatni, hogy a magyar halkereskedelem mindenkor megfelelő nehéz hivatásának és áldozatkész üzletfele volt a magyar tőgazdának. Ezen kölcsönös megértésen alapuló üzleti összeköttetés megszűnt abban a pillanatban, amikor a nagytermelő beállt kereskedőnek. Nem kellett valami nagy profétai tehetség megjósolni, hogy ez a magánhalkereskedelem vesztét jelenti. Nem szándékozom vázolni azt az évekig tartó küzdelmet, amelyet a magánhalkereskedelem a maga létéért lefolytatni kénytelen volt, csak megjegyzem, hogy sikerült ismét némileg jogaihoz jutnia.

Ujabbán ismét rosszabbodott a helyzet. Az utóbbi két évben a régi halkereskedelem ismét elesett a kiviteltől a

*) Ez és az «Észrevételek» c. cikk (14. old.) az írója véleményét fejezi ki, s nem jelenti a szerkesztőség bárminő állásfoglalását.

limitált árak azt nem engedvén meg. Aki tudja, az élő ponty forgalmazása milyen nagy berendezést igényel, azt is tudja, hogy ilyen nagy apparátus paragon való heverése milyen áldozatot jelent az illető kereskedelemlnek.

A józan gondolkodás azt mondaná: — redukálni. Igen, csak hogy könnyű ezt mondani, de nehéz megcsinálni. Nem olyan egyszerű dolog egy saját maga által felépített nagy kapacitású vállalatot ismét kofasorba süllyeszteni, de meg számos hűséges embert szélnek eresztani, kenyer nélkül hagyni. Aztán meg voltam győződve, hogy rávirrad ismét a magánvállalkozásra, mert enélkül nincsen sem állami sem társadalmi konszolidáció.

Hogy mit jelent a magánüzem a közgazdasági életben, érdekesen mondja el *Storm E.* berlini műegyetemi tanár 1941. március 21-én itt Budapesten tartott beszédében. Főbbek között ezt mondja:

«A gazdasági élet gerince ma is, a jövőben is a magánüzem marad. A magánüzem az államnak minden esetben biztosít adóbevételt, még akkor is, ha veszteségesen dolgozik.»

«A közgazdasági szükségességekhez alkalmazkodó magángazdaság minden állam számára eszményi valami, mert a pénzügyek egészséges vitele szempontjából is nélkülözhetetlen. Azonkívül megvan a veszélye annak, hogy erős államgazdaság mellett a népesség elbürokratizálódik.»

Ez az aranyigazság engedte remélnem, hogy eljön az idő, amikor a kereskedelmi tevékenységet nem a nagyvállalkozás, hanem ismét az egyéni vállalatok fogják gyakorolni.

Ily reménysugárt láttam a Bácska visszacsatolásában mert nagy mennyiségű folyami halra volt kilátásunk. Ezt nem lehet tárolni, mint a tenyészhalat, különösen nyáron nem, hanem azonnal kell piacra hozni. Viszont ha ez a mennyiség a hazai piacra szorul, úgy a halárak katasztrófáisan esnek. Ennek tudatában érintkezésbe léptünk illetékes német körökkel és hosszas tárgyalások után sikerült a mindenkori halhozamnak az átvételét megfelelő áron biztosítani. Ennek ellenében kötelezettséget vállaltunk, hogy mindenkor, csekély fogásoknál is, szállítunk halat. A halászat üzembe vételétől kezdve, egész nyáron átvettünk minden fölös halat és Bécsbe szállítottuk. Bécs át is vette, dacára, hogy az árú, ami nyáron érhető, nem volt mindig kifogástalan. Tette ezt abban a hiszemben, hogy mindig kap majd halat és a piaci igények kielégítést nyernek.

Sajnos, azt kellett tapasztalunk, hogy gyér fogásoknál nem jutunk halhoz, mert nem tudunk lépést tartani az ilyenkor előálló árfelhajtással, hisz nekünk az árak elő voltak írva. Dacára annak, hogy hasznunkat a minimumra leeredukáltuk, mégsem szállíthattunk. E miatt örökös szemrehányásnak voltunk kitéve. Illetékes helyen rámutattunk, hogy a német piacra mindig rá voltunk szorulva és a béke beálltával ismét szükség lesz rája. Nem tartom tehát helyes kereskedelmi politikának most a háború alatt egy bizonyos kereseti többletért elhanyagolni és magunk ellen hangolni egy velünk szomszédos nagy piacot, mely nem csak halainkat, hanem minden termésünk fölöslegét átveszi.

Különösen halaink tekintetében legyünk óvatosak és tartsuk szemelőtt, hogy a német piacnak rendelkezésére állanak majd olyan haldús vidékek, melyekkel árra vonatkozólag nem vehetjük fel a versenyt.

De a gazdasági szempont mellett egy sokkal súlyosabb körülményt kell, hogy szem előtt tartsunk. Abban a harcban amelyet úgyszólván Európa minden nemzete a vörös uralom ellen vív, nem helyes és nem kívánatos gyengíteni annak a népnek ütőerejét, amely ennek a harcnak az élén áll és legnagyobb áldozatot hozza. Nem rokonszenven parancsolja a német piac lehetőség szerinti ellátását, hanem az önfenntartási ösztön kényszerít erre, mert tisztában kell hogy legyünk, hogy ennek az óriási küzdelemnek a kimenetelétől függ létünk vagy nem létünk.

Kissé eltávolodtam az eszmekörtől, amelyből kiindultam, de amit elmondottam, szorosan összefügg azzal, hogy a jövőben miként kapcsolódunk be a világ gazdaságba. Gazdasági fejlettségünk viszont attól függ, hogyan sikerül abba ifjúságunkat beállítani. Egy népet nagygyá és erőssé

eddig mindig az egyéni kezdeményezés tett, ezt kell biztosítanunk azzal, hogy ha az apa fiát saját mester égére fogja, akkor ennek munkalehetőséget is adjunk.

A bolharákok élete.

Írta: ifj. dr. Szabó Zoltán.
(Folytatás.)

A vízszennyezések közül azok, amelyek gyári, ipari eredetűek — írja Wundsch (26) — így elsősorban az ülepi tetlen ipari organikus, szerves szennyvizek a legveszélyesebbek az élővízfolyásra. Ezek ugyanis vagy kipusztítják, vagy belepik az alacsonyabb rendű növényi organismusokat, algákat és egyéb zöld — klorofill tartalmú — vízi növényeket ami egyrésztől oxigén-hiányt, másrésztől tápláléksökkenést eredményez és így az alacsonyabb rendű víziállatok legszükségesebb életfeltételei lényegesen csökkennek, ez pedig természetesen a bolharákok kipusztulásáig is vezet. Az oldott ipari organikus (szervetlen) szennyvizek mérgezőleg is hatnak.

Tehát ezek szerint az alacsony rendű víziállatvilág életműködése és fejlődése valamilyen vízfolyásban függ a víz tisztaságától és annak átvilágításától, a víztükört érő fény mennyiségétől és intenzitásától, a vízi növényzet egy bizonyos létezésétől, valamint a víz hőmérsékletétől és az oldott oxigén tartalomtól.

Schimenz szerint a bolharák oly rossz úszó, hogy ha valahol valamilyen oknál fogva kipusztul, ott nehezen telepszik meg újra. Unger és Wundsch megállapították, hogy ha egy vízfolyás felső szakaszában kipusztult a bolharák, ott soká jelenik meg újra, mert nehezen tudja benépesíteni a vizeket, mivel nem képes a vízfolyás ellenében nagyobb távolságokra felúszni.

Wundsch a Gammarusok hiányát valamely patakban a vas jelenlétével is magyarázza, melyre szerinte a Gammarus igen érzékeny a patakvilág egyéb élőlényeivel ellentétben. Wundsch véleményét Hesse is magáévá teszi.

Misztbánya környékén (Szatmár vm. Máramarosi havasok) a bányavidék egyik kis patakjában megfigyeltem, hogy az Gammarusban bővelkedett, noha az oldott vasat tartalmazott, hiszen abban számos és gyönyörű vasbaktérium telepre bukkantam.

A bolharákot kutatásai alapján Wundsch jó biológiai indikátornak tartja.

Az édesvizek közül a tavakban, forrásokban és a folyók tőjellegű nyugalmas részein Lampert szerint főleg a Carinogammarus található meg, míg a gyorsan folyó patakokban főleg a Gammarus pulex. Hesse a bolharákot mint hidegvíz kedvelő állatot írja le, de megjegyzi, hogy hőemelkedéssel szemben nem olyan érzékeny, mert 30° C hőmérséklet változást is kibír. Martens az Albaro még forrásaiban is talált bolharák-félet.

Nekem nem sikerült egy héten túl életben tartani kellő oxigén ellátás és bő táplálék viszonyok között a Gammarust állandó 30-32° C vízhőmérsékletű aquáriumban az Egyetemi Növénykert Victoria házában. (Ily irányú kísérleteket még fogok végezni ugyanott).

A Dunában Hazánk területén Dudich és Unger (22) fedezett fel új lelőhelyen bolharákokat.

Haempel a víz kalcium tartalma és a Gammaridák jelenléte között szoros kapcsolatot vél felfedezni. Wundsch előzetes tanulmányai kapcsán végrehajtott kísérletei alapján határozottan megállapítja, hogy a bolharák előfordulása, jelenléte valamely élővízben kapcsolatos a víz oldott mész (kalciumkarbonát) tartalmával. Ugyanis a bolharák megjelenése valamely vízfolyásban 1,90-2,23 német fok keménység alatt nem lehetséges, ez megfelel 13,6-15,9 mg/l oldott kalcium-tartalomnak.

A Gammarus pulex életmódjának és életkörülményeinek kivizsgálására Wundsch beható kísérleteket folytatott, s vizsgálatainak eredménye az alábbi pontokban foglalható össze:

1. Hidrográfiai szempontból a Gammarus pulex minden

féle természetes álló és folyó vízben előfordulhat.
2. Hidrokémiai és biológiai szempontból a bolharák meoxybionta, azaz közepes oxigén igényű lény.
3. Táplálékbiológiai szempontból a Gammarus szoros kapcsolatban van a lakóvizének zöldnövényi állapotával. Tápláléka főleg elhalt, de nem «rothadó» vegetáció. A bolharák jelenlétét tipikus forrás-patak fauna és flóra kíséri.

4. Szennyvízbiológiai szempontból érzékeny a bolharák mindenféle anorganikus (szervetlen), kevésbé érzékeny organikus (szerves) szennyeződéssel szemben, ha a víz oldott oxigéntartalma eléggé magas marad. A szervetlen, mérgező szennyeződések ipari termékek, a szerves anyagok pedig lehetnek ugyan ipari termékek, de rendszerint fekális eredetű házi szennyvizek.

5. Biocönotikai (életközösségi) szempontból a normális előfordulású Gammarus mint a tiszta víz állatvilág tagja szerepel.

A tó népeességéből a fenékrégióhoz tartozó köveken Lenz (16) szerint elsősorban a bolharák (Gammarus pulex) jön számításba. Számos fiatal állat a kövek felületén, az algák fonalait között, továbbá egyéb buvó helyein: a kövek között, azok alján levő mélyedésekben tartózkodik, ugyanis ezek biztonságot nyújtanak a hullámvérés és az elsodródás ellen. A vizek parti régiójában és az iszapban általában az állatok egész sora él, ha az nekik védelmet nyújt.

Patakokban a kövek alatt Leydig találta meg a bolharákokat nagy számban. Thienemann a köveket elborító vízi mohában talált főleg sok állatot, ahol védelem és bőséges táplálék akadt. Megfigyeléseimből arra következtetek, hogy a bolharák nemcsak az áramlások és a hullámvérések ellen, nemcsak a pisztrángok elleni védekezés szempontjából keresi fel a köveket, hanem, elsősorban azért, mert ő ott, azaz azok környezetében, mélyedéseiben és alján sokkal több táplálékra talál, mint a szabad vízfolyásban. Tapasztaltam állóvízben azt is, hogy ha állati ellenség nem fenyeget és így itt a táplálék nincs kitéve a víz játékának, úgy a bolharák állandó tartózkodása nemcsak a parti és fenék régió, hanem szívesen keresi (vadássza) táplálékát a szabad vízben is. Megfigyeltem, mikor az állat a vízszínehez közel uszkált, sőt a víztükren lebegő békalencse (Lemna) gyökérzete között bujkált vagy pihent meg.

Vándorlásukat vízfolyás ellenében sűrű csapatokban Vosseler figyelte meg. Schäperclaus megjegyzi, hogy megjelenésük sokasága gyakran a pisztrángos patakokat izesztővé teszi. A nagy mélységet, mint Wesenberg-Lund írja, nem kedvelik. 2 méternél mélyebbre nem mennek, főleg 1 méter mélységben tartózkodnak.

A téli félévben csapatostul húzódnak meg a kövek alatt s ha megzavarjuk őket, a homokba ássák magukat. Lampert ugyan azt írja, hogy télen élénk marad a bolharák, mivel a gyorsfolyású patakok nyári és téli vízhőmérséklete között alig van különbség. Novemberben a gyorsfolyású patakokban élénk életet élő bolharákokat láttam, de feltűnő az volt, hogy nem idős-nagy, hanem csak fiatal-kicsi példányokat találtam.

(Folyt. köv.)

Jegyzőkönyv.

felvétel az Országos Halászati Egyesület 1942. évi január hó 19-iki választmányi üléséről.

Jelen voltak:

Répássy Miklós alelnök, Heincz Pál igazgató, v. Barcza Imre, v. Illésy Zoltán, Illik Viktor, Köhler Géza, dr. Maucha Rezső, Nyáry János, Dr. Purgly Sándor, víztér dr. Paluzsay László, Dr. Raskó Pál, Ribánszky József, Dr. Schulmann Emil, Dr. Unger Emil, id. Zimmer Ferenc választmányi tagok és Kontur György titkár.

Kimentették magukat:

Báró Szurmay Sándor alelnök, Antalfy György, Báldy Bálint, Iklódy Szabó János, Igmándy Aladár, Kovács Vilmos, ifj. Zimmer Ferenc választmányi tagok.

Répássy Miklós elnök üdvözi a megjelenteket és bejelenteli, hogy Tomcsányi V. Pál egyesületünk elnökét ma-

gas kitüntetés érte, amidőn Kormányzó Urunk Öfömlő-sága Kárpátalja Kormányzói Biztosává nevezte ki. Elnökünket az örvendetes esemény alkalmából a választmány nevében táviratilag üdvözlöttük.

Elnök felkéri az igazgatót a tárgy-sorozat ismertetésére.

Igazgató bejelenti, hogy a legutóbbi választmányi ülés óta tagul jelentkeztek: *Csepeli János* üzlelvezető Budapest, *Darócz Miklós* halászmester Szilberék, *Horátsky Mária* tisztviselő Gic, *Langhoffer Károly* Ujvidék, dr. *Magyar Géza* segédtsz. Fürged, *Piacsek Zoltán* dr. ügyvéd Pécs, *Sikorsky Zsolnay Miklós* okl. építésmérnök, gyárigazgató Pécs, *Solcz Nándor* urad. intéző Somogyvár, *Sumonyi Tólgazdaság, Tóth József és Társai* Sumony, *Szarvas Béla* műszaki főtanácsos Budapest, *Takács András* urad. intéző Gic, *Turai uradalom* Tura, *Visnya Ernő* felsőházi tag Pécs dr. *Wojnárovich Elek* Budapest.

A választmány a belépéseket tudomásul veszi és a tagság megerősítése céljából a legközelebbi közgyűlés elé javaslatot tesz.

1. Az Országos Halászati Egyesület alapszabályának módosítása. Igazgató ismerteti a választmány által kiküldött bizottság javaslatát az alapszabály módosítása tárgyában. A módosítás elsősorban a választmányi tagok számának 40 főre történő emelését valamint a régi korona értékeknek pengő értékre való kiigazítását javasolja. Az alapszabály módosítással kapcsolatban az Egyesület elnökéhez Uzoni László beadvánnyal fordult. Az igazgató felkérésére titkár teljes terjedelmében ismerteti Uzoni László beadványát, amelynek lényeges javaslata az, hogy alapszabályszerűleg biztosíttassék a szakválasztmányok (termelői, kereskedői, halászati társulati, nyíltvízi bérlő stb.) működése és ezek együttese alkotná az országos választmányt. Javasolja továbbá, hogy a szakválasztmányok ülésére tanácskozási joggal bárkit meg lehessen hívni.

A választmány többek hozzászlása után Uzoni Lászlónak a szakválasztmányok felállítására vonatkozó javaslatát elveti azzal, hogy az egyesületi egység fenntartása érdekében a szakválasztmányok működését nem látja indokoltnak. A beadvány második javaslatát pedig akként módosítja, hogy alapszabályszerűleg kívánja kimondani, hogy egyes különleges kérdések tárgyalására a választmány bizottságokat küld ki. Ezekután az igazgató felolvassa a módosított alapszabályt, amelyet a választmány pontról pontra tárgyal és egyhangúlag a rendkívüli közgyűlés elé elfogadásra terjeszt. A módosított alapszabály jelen jegyzőkönyvhöz csatolattik.

2. A mezőgazdasági tenyész- és haszonállatvadász telep átírata. Titkár ismerteti a telep kezelőségének hozzánk intézett átíratát, amelyben értesítenek minket arról, hogy a telep vízellátásának javítása érdekében 40.000 P költségel nyomás-fokozó berendezést létesítenek max. 8 atmoszféra nyomásra. Kéri továbbá, hogy a nyomásfokozó berendezés létesítési költségeihez az egyesület önkéntes támogatást szavazzon meg.

A választmány köszönetét fejezi ki az átíratért, azonban anyagi erői főképp a kiállítással kapcsolatban vállalt kötelezettségei, további támogatást nem engednek meg. Egyúttal elhatározza, hogy az akváriumok levegőztetése céljából beszerzendő légvezetékét a fenti nyomásfokozó berendezésre való tekintettel elejti.

3. Postatakarékpénztár átírata a 40 éves évforduló alkalmából. Titkár előadja, hogy a postatakarékpénztár Egyesületünket üdvözölte abból az alkalomból, hogy Egyesületünk 40 év óta tagja a postatakarékpénztárnak.

4. A «Halászat» előállítás költségei. Kapisztrán nyomda, Vác, január 9-én értesítette Egyesületünket, hogy a «Halászat» című lapnak nyomdaköltségét az eddigi 118.30 pengővel szemben február 15-től kezdődőleg 151.10 pengőre kénytelen felemelni. A költség többlet tehát az eddigi előállítás áránál 28%-al magasabb.

Dr. Unger Emil előadja, hogy a nyomda csupán az előállítási költségeket számítja és ezért javasolja, hogy a választmány vegye tudomásul az áremelést. A választmány Dr. Unger Emil javaslatát tudomásul veszi.

5. Titkár jelenti, hogy az Egyesület adminisztrációs

költségeihez a Földművelésügyi Miniszter Ur további 500 pengővel járult hozzá és erről a minisztérium Egyesületünket értesítette.

A választmány a Földművelésügyi Miniszter Ur adománnyáért hálás köszönetét fejezi ki.

6. 1941. évi pénztári jelentés. Titkár ismerteti, az 1941. évi zárszámadást, amely szerint az Egyesület összes bevétele az előirányzott 16.409.66 pengővel szemben 25.752.67 pengővel, a kiadás a fenti előirányzattal szemben 16.454.49 pengőt tett ki és az Egyesület pénzmaradványa december 31-én az előző évi 7.106.36 pengővel szemben 9.298.18 pengő. A választmány a titkár jelentését tudomásul veszi.

7. Az 1942. évi rendes közgyűlés időpontja és tárgysorozata. A választmány az elnök javaslatára elhatározza, hogy az Egyesület évi rendes közgyűlését március 12-re, határozatképtelenség esetén pedig március 26-án (csütörtökön) délután 6 órára a Földművelésügyi Minisztérium palotájába hívja össze. Mivel az alapszabályok szerint a közgyűlést megelőzőleg legalább 14 nappal kell összehívni a tárgysorozatot megjelölésével, azért a meghívó a «Halászat» februári számában közzéteendő. A határozatképeséghez a tagok egyharmadának jelenléte szükséges. Határozatképtelenség esetén a második közgyűlés tekintet nélkül a jelenlevők számára határozatképes. A választmány elhatározza, hogy a közgyűlés tárgysorozata az 1939. évi rendes közgyűléshez hasonló.

Tárgysorozat: 1. elnöki bejelentések, 2. igazgató évi jelentése, 3. új tagok felvételének megerősítése, 4. Számvizsgálóbizottság jelentése; 1941. évi zárszámadások felülvizsgálata. (Alapszabályok 11. §.) 5. 1941. évi költségelirányzat megálapítása (Alapszabályok 19. §.)

6. Általános tisztújítás. Elnök, 2 alelnök és 40 választmányi tag választása.

7. Indítványok (nyolc nappal a közgyűlést megelőzően, írásban nyújtandók be).

Több tárgy nem lévén az elnök az ülést berekeszti. Kmf. Kontur György, titkár.

Jegyzőkönyv.

felvétellett az Országos Halászati Egyesület 1942. évi január hó 19-i rendkívüli közgyűléséről.

Jelenlevők aláírtas névsora jelen jegyzőkönyvhöz csatolattik.

Répássy Miklós mint Elnök megnyitja az ülést és megállapítja, hogy a közgyűlés alapszabályszerűen hivatott egybe, és az 1941. évi december hó 30-i rendkívüli közgyűlés határozatképtelensége folytán, — az alapszabály 10. §-a értelmében, határozatképes, tekintet nélkül a jelenlevők számára.

Elnök a jegyzőkönyv vezeésére felkéri a Titkárt, a jegyzőkönyv hitelesítésére pedig Hellebronthné Bariss Pálma és Dr. Wojnárovich Elek közgyűlési tagokat.

Elnök felkéri az Igazgatót a tárgysorozat egyetlen pontjának, az alapszabály módosításának ismertetésére.

Igazgató előadja, hogy az alapszabály módosítással kapcsolatban Uzoni László alapszabálmódosító indítványa érkezett az elnökséghez, amelyet a Titkár fog ismertetni.

Uzoni László beadványában előadja, hogy meggyőződése szerint az Egyesület munkássága nem az alapszabályok minőségén múlik, kétségtelen viszont, hogy az alapszabályoknak olyanoknak kell lenniök, hogy a minél sikeresebb egyesületi munka lehetőségét biztosítsák. A jelenlegi alapszabály 6. §-a említést tesz szakosztályokról, már pedig az egyesületnek szakosztályai nincsenek. Az egyesület ügyeit jelenleg kizárólag a választmányi intőzi és egészen jelentéktelen ügyekkel és nagyhordeirejű kérdésekkel egyformán a választmány kénytelen foglalkozni. Ezért véleménye szerint a választmányi tagok létszámának emelése nem megoldás. Sokszor előfordul azonkívül a választmány jelenlegi összetételében, hogy kereskedőnek kell termelői stb. kérdésben döntenie. Véleménye szerint a megoldás a szakválasztmányok létesítése és ezek együttese képviselje az

országos választmányt. Javasolja, hogy haltenyésztői, (tógazdasági) halászati társulati, nyíltvízi halászi és halkereskedői szakválasztmányok legyenek. Az országos választmányoknak lehetnek olyan tagjai is, akik egyik szakválasztmányba sem tartoznak, mások viszont hivatalból tagjai lehetnek valamennyi választmányoknak. Szükségesnek tartaná továbbá, hogy az egyesületi tagok a közösségi munkába minél jobban bekapcsolódjánhak. Indítványozza, hogy a szakválasztmányi ülésekre tanácskozási joggal, bárkit meg lehessen hívni.

Az Elnök Uzoni László javaslatával szemben előadja, hogy bár a gyakorlatban előfordulnak egyesületek, így a Magyar Mérnök és Építész Egylet, amely szakosztályokra tagozódik, azonban aránylag kisebb létszámú egyesületünknel a szakosztályokra való tagozódás az egység megbontását eredményezhetné. Uzoni László javaslatából elfogadásra javasolja a választmányoknak azt a módosító indítványát, hogy szakkérdésekben legalább 4 tagú bizottságot küld ki az Igazgató elnökkel. Szakválasztmányok esetén az egyesület gyakran ellentétes véleményt képviselne, míg így az egységes választmány alapján kifejezhető az egység fenntartható.

Elnök felkéri az Igazgatót, hogy a választmány alapszabály módosító javaslatát ismeresse.

Igazgató előadja, hogy az alapszabály módosításnál két szempontot vettek figyelembe, az egyik az ország megnövekedésével és az egyesület tagjainak létszáma emelkedésével kapcsolatban a választmány tagjainak számát az eddigi 30 főről 40 főben kívánjuk megállapítani, továbbá, hogy az 1923-ban készült alapszabály korona értékei pengő értékre valorizáltassanak. Végül a szakkérdések megvitatására a választmány legalább 4 tagú bizottságot küld ki.

A módosított alapszabály jelen jegyzőkönyvhöz csatolják.

Az Elnök felhívására az alapszabály módosító javaslatához Uzoni László szól hozzá és részletesen kifejti írásban is lefektetett módosító indítványát. Előadja, hogy a jelenlegi választmányban a nyíltvízi halászok és a kiskereskedők nincsenek kellőképpen képviselve és ezért kívánatosnak tartaná, ha alapszabályszerűleg kimondatna, hogy az egyes halászati ágak minimálisan hány tagú képvisellel szerepeljenek a választmányban.

Kifogásolja továbbá, hogy a jelenlegi választmányban számos olyan tagja van, akik egyéb elfoglaltságuk miatt a választmány munkájában nem vehetnek részt, és ezért csak dísztagoknak tekinthetők.

Fentiek alapján kéri javaslatát megfontolás tárgyává tenni.

id. Zimmer Ferenc az előtte szóló kijelentéseivel kapcsolatban kifejti, hogy a választmányban eddig is voltak folyami halász-tagjai, nem a választmány hibája, ha ezek csak ritkán vesznek részt a tanácskozásokon.

Uzoni László újabb felszólalásában kijelenti, hogy egyet ért Zimmer Ferencel, azonban az egyes halászati érdekek annyira szétágazók lehetnek, pld. az exportnál, hogy a választmányban legalább 4 tagból összeállított bizottságait nem tartja kielégítőnek. Hogy az egyes szakcsoportok kellő képviseletet kapjanak a választmányban, ez jelenleg tisztán a közgyűlés jóindulatától függ.

Elnök válaszában kijelenti, hogy az egyesület csakis egységes véleményeket tud a hatóságok részére eljuttatni, és amennyiben a választmány egységes álláspontot elfoglalni nem tud, úgy legjobb, ha ilyen kérdésekben nem exponálja magát.

Uzoni László viszontválaszában előadja, hogy az egyesületet a hatóságok érdekképviseleti szervnek tekintik, így legutóbb a nyári halárak megállapításánál az egyesek eljárak. Ha a hatóságok részéről az egyesületet érdekképviseleti szervnek tekintik, úgy károsnak tartja, ha az egyesületnek e kérdésben ellentétes a véleménye.

Igazgató kijelenti, hogy a választmány delegált egyes tagokat, akik eljárnak a választmány nevében.

Utaz Barcza Imre javasolja, hogy a közgyűlés az alapszabály módosítást szavazással döntse el.

Uzoni László javaslatát akként módosítja, hogy az alapszabály írja elő bizottságok kiküldését.

Elnök javasolja, hogy az alapszabály csupán a szakbizottságok kiküldésének lehetőségét adja meg, amint azt az eredeti javaslat tartalmazza. Az Elnök a fenti kérdésben szavazást rendel el.

Uzoni javaslatára ötven szavaztak, míg a választmány eredeti javaslatát tizenhatan fogadták el.

Elnök kijelenti, hogy a kétharmad többség a választmány eredeti javaslatát fogadta el és ennél fogva elfogadottnak tekinti a választmány javaslatát.

Az Elnök javasolja, hogy az alapszabályok módosított formában jóváhagyás végett a Belügyminiszter Urhoz terjesztessenek fel.

A közgyűlés az Elnök javaslatát egyhangúlag elfogadja.

Több tárgy nem lévén Elnök a gyűlést berekeszti.

Kmf.

Répassy Miklós s. k.
elnök.

Kontur György s. k.
jegyzőkönyvvezető.

Hellebronthné Bariss Palma s. k.

Dr. Wojnárovich Elek s. k.
hitelesítők.

Ujdonságok—Vegyesek

Személyi hírek

A Kormányzó Ur Ófőméltósága Trummer Árpád min. tanácsost a vízügyi szolgálat mérnöki személyzetének létszámában, miniszteri osztályfőnökké kinevezni, Lampl Hugó min. tanácsosnak a miniszteri osztályfőnöki címet és jellegzet, adományozni, Hallóssy Ferenc min. oszt. tan. c. és jelleggel felruházott kir. műszaki tanácsosi miniszteri osztálytanácsossá kinevezni, Lengyel Sándor min. tan. c. és jelleggel felruházott főerdőtanácsost pedig a m. kir. erdőmérnökök létszámában miniszteri tanácsossá kinevezni méltóztatott.

A m. kir. földművelésügyi miniszter úr, ugyanezen személyzeti létszámába Holbay Miklós m. kir. erdőtanácsosi c. és jelleggel felruházott főerdőmérnököt erdőtanácsossá, Csermely László, Zsirái Gyula erdőmérnököket főerdőmérnökökké; a m. kir. mezőgazdasági tudományos és kísérletügyi intézmények tudományos tisztviselőinek létszámába pedig: Langhoffer Károly okl. gazdát m. kir. mezőgazdasági kísérletügyi II. oszt. főadjunktussá, ifj. dr. Szabó Zoltán m. kir. mezőgazdasági kísérletügyi segédvegyészt kísérletügyi ügyl. vegyészé, Urfi Mihály miniszteri irodasegéd tisztet pedig miniszteri irodatiszté nevezte ki.

Helyreigazítás. Lapunk januári számába technikai okokból értelemszavaró hiba csúszott be a «Hivatalos rész»-ben az Országos Halászati Felügyelőség közleményébe. Ezt most helyes szövegezésben közöljük ugyanott, de itt is figyelmébe ajánljuk m. t. olvasóinknak.

Észrevételek

A Halászat legutóbbi száma közli a délvidéki vízterületek bérleti névsorát. Nem tudom ezek között ki a tanult, hivatásos halász, de ott találok két helyen is a Magyar Tógazdaságok R.T.-t is. Ezt szociális szempontból nem lehet helyeselni. Nem lehet a nagytőkének feladata bekapcsolódni olyan termelői vagy kereskedelmi ágba, amit a kis ember el tud végezni. Remélem ezen bérleti szerződések revízió alá kerülnek.

A másik észrevétel Uzoni László a karácsonyi és szilveszteri halvásárról szóló jelentése utolsó részére vonatkozik. Igaza van a cikkírónak, amit a Hangyáról mond

Hasonló felfogású nézetünket mi a Hangya vezetőségével közöltük, rámutatva arra, hogy a magyar halkereskedelem mindenkor teljesítette nehéz hivatását és nincsen szükség szövelkezeti beavatkozásra. Wünscher Frigyes a «Hangya» alelnök-vezérigazgatója arról biztosított, hogy szem előtt kívánják tartani a halkereskedelem jogos érdekeit és ennek jogos panaszát mindenkor vizsgálat tárgyává teszi és ha kell, orvosolja.

Ezzel kapcsolatban röviden rá kívánok térni Uzoni László a közgyűlés elé terjesztett indítványára. Ezt technikai okokból nem lehetett elfogadni, azért szavaztam ellene.

De az indítvány szándékát helyeslem, ennek úgy a választmányi ülésen, mint a közgyűlésen kifejezést is adtam. Az abban elhangzott sérelmeket úgy lehet és kell is megszüntetni, hogy a választmányban a halgazdaság minden rélege képviselve legyen, de olyanokkal, akik nem csak viselik a választmányi tagság tisztségét, hanem az egyesületi munkában részt is vesznek. Ebben a főrekrutálásban minden magyar halász és halkereskedő számíthat, mint a múltban, úgy a jövőben is odaadó támogatásomra.

id. Zimmer Ferenc.

Kedvezményes só kiutalása a délvidéki halászok részére, sózott hal előállítására céljára.

A földművelésügyi minisztérium halászati osztályának közbenjárására a Pénzügyminiszter Ur a délvidéki halászok részére halsózás céljára a 34.6 filléres kg-kénti sóár helyett — utólagos visszatérítés mellett, — 10 filléres kedvezményes só kiutalását engedélyezte. 100 kg eladott sózott hal után cca. 8-12 pengő visszatérítésben fognak részesülni halászaik. Ezáltal nagy halfogások és nyári értékesítés idején kedvezőbbé tudják tenni. Kárpátalja és Erdély görögkeleti lakossága részére jó halat tudnak előállítani, ami közlekedésünk szempontjából feltétlenül indokolt.

Az eladott sózott hal után visszatérítést szabályozó rendelet, — figyelembevétel a sózásnál előálló veszteségeket, — most van kiadás alatt. Azok a délvidéki halászok, akik halsózással kívánják foglalkozni, a Tárcaközi Bizottsághoz, Ujvidék forduljanak.

Mezőgazdasági kiállítás.

(Alábbi felszólítás 32 tógazdának lett kiküldve.)

Értesítjük t. Címet, hogy az 1942. évi március hó 21.-től 29.-ig terjedő időlen a tavaszi mezőgazdasági kiállításán az ügyosztály a halélettani intézet, az országos halászati felügyelőség és az országos halászati egyesület támogatásával az új halászati csarnokban az ország haltenyésztését kívánja bemutatni és díjazni.

A tavalyi nagy érdeklődésre és a korlátozott 49 aquarium-ra való tekintettel felkérjük, szíveskedjék válaszával az alábbi kérdőpontokra legkésőbb február 25.-ig megadni.

Az aquarium anyag beszerzését — a beérkezett igénylések alapján március 1.-ig fogjuk t. Címmel közölni.

Megbízásból:

kir. főmérnök.

Itt levágandó!

1. Kiállítási tábla adatai:
2. Igényelt aquarium száma (db.)
3. Aquariumként kiállítandó halfajok felsorolása:

1. Országos Halászati Egyesület kiállítási tevékenységének támogatása:

5. Jegelt hal, halászati szerszámok stb. kiállítása:

A Soroksári Dunaági Halászati Társulat közgyűlése

A Társulat 1942. évi február hó 3-án tartotta évi rendes közgyűlését, amelyen tárgyalta az 1942. évi költségvetésirányzatot is. A közgyűlés, nemes gesztussal Egyesületünknek 1942. évre 1.312.— pengő adományt szavazott

meg, amelyből 1000 pengő az Egyesület közérdekű munkásságának támogatására, 300 pengő a «Halászat» című lap előállításának költségeinek hozzájárulása és 12.— pengő a Társulat tagdíjja. A nemes és példaadó adományért az Egyesület nevében ezúton mondunk köszönetet.

Árjegyzés. A Halértékesítő és Halbizományi R.T. és Zimmer Ferenc Halkereskedelmi R.T.-től nyert értesülés szerinti 1942. évi január hó folyamán a nagyvárosi halárak kg.-ként a következők voltak:

Előponty:

2 kg. felett	— — — — —	3. —
1.50 — 2.— kg-os	— — — — —	2.80
1.— — 1.50 kg-os	— — — — —	2.60
1.— kg alatt	— — — — —	2.40

Jegeltponty:

nagy	— — — — —	2.50—2.60
közép	— — — — —	2.——2.20
kicsi	— — — — —	1.——1.60

Balatonai fogas:

I. oszt.	— — — — —	5.10
II. oszt.	— — — — —	4.30
III. oszt.	— — — — —	3.50
IV. oszt.	— — — — —	3.40

Fogas:

1.50 kg. felett	— — — — —	4.50—5.—
1.— — 1.50 kg-os	— — — — —	4.——4.50

Süllő:

0.50 — 1.— kg-os	— — — — —	3.40—4.50
0.30 — 0.50 kg-os	— — — — —	2.40—4.20

Márna:

— — — — —	— — — — —	2.20
-----------	-----------	------

Harcsa élő

— — — — —	— — — — —	3.50—4.50
-----------	-----------	-----------

Csuka jegelt,

— — — — —	— — — — —	2.——3.80
-----------	-----------	----------

Élő kárász

— — — — —	— — — — —	1.20—1.60
-----------	-----------	-----------

Jegelt Kárász

— — — — —	— — — — —	0.60—1.—
-----------	-----------	----------

Fehér hal

— — — — —	— — — — —	0.50—0.80
-----------	-----------	-----------

Balatonai keszeg

— — — — —	— — — — —	0.75
-----------	-----------	------

Compó élő

— — — — —	— — — — —	1.20—1.60
-----------	-----------	-----------

Compó jegelt

— — — — —	— — — — —	0.80—1.—
-----------	-----------	----------

K. Gy.

ÉRD- DUNAEGYHÁZI HALÁSZATI TÁRSULAT.

HIRDETMÉNY,

Az Érd- Dunaegyházi Halászati Társulat nyilvános árverés útján bérbeadja 1942. évi április hó 1.-től kezdődő és 1947 évi december hó 31.-ig terjedő 5 és háromnegyed évre a VI. szakasz halászati jogát. Ezen szakasz Dunavecse község alsó határártól Dunaegyháza község alsó határáig terjed és mintegy 1345 kat. hold vízterülettel bír.

Az árverés 1942. évi február hó 24.-én d. e. 10 órakor Adonyban, a községháza tanácstermében fog megtartatni, miután a hófúvások és nagy vonatkezések miatt a január 26.-ára hirdetett árverés meg tartható nem volt.

A részletes árverési és bérbeadási feltételek Herbszt Jenő urad. főszámtartónál, a Társulat alelnök-igazgatójánál megtekinthetők, vagy beszerezhetők Adonyban.

Adony, 1942. február 3.

Herbszt s. k.
alelnök igazgató.

ELADÓ PONTYIVADÉK. Eladó 700 kg. 25-30 dkg-os átlagsúlyú két nyaras pontyivadék és 2.000 darab 1-2 dkg-os átlagsúlyú harcsaivadék. Raichl Sándor, Almamellék. Somogy m. K.

HALÁSZMESTER, ki pontytenyésztésben járatos, keresletik. Ajánlatok fizetési igény megjelölésével és bizonyítványmásokkal, melyek vissza nem küldetnek, Turai Uradalom címére, Budapest, Nádor-utca 17. küldendők.

DÉLSOMOGYI TÖGAZDASÁG keres 8000 darab pontyivadékat. Ajánlatokat Elekcs Gyula jószágigazgató Réde, Veszprém megye címre kérünk.

Eladó halivadék

kilyéni Czakó tógazdasága, Muthpuszta, u. p. Iregszemese. Vasútállomás: Nagykónyi. Tolna megye.

1 és 2 nyaras ponty kb. 5–6 q., átlagsúly 5–10 dkg.
Egységára P/kg napi áron. 50°-ban pikkelyes.

Hosszabb tógazdasági gyakorlattal rendelkező 36 éves halászmester állást keres. Nagyobb tógazdaság vezetését önállóan végzi. Haltenyésztésben teljesen járatos. „Szorgalom” jelige.

10 q 8–10 dekás nemesponty ivadékokat vennék, B. Tóth János autófuvározó, Szigetszentmiklós.

**Gróf Jankovich Bésán Elemér
HALNAGYKERESKEDÉSE.**

Iroda:

Budapest, Ferenc József rakpart 17. Tel.: 186-236

Üzlet:

Budapest, IX. Központi Vásárcsarnok. Tel.: 185-273

Veszek 40 mázsa

5–10 dekás átlagsúlyu pontyivadékokat,

őszi vagy tavaszi szállításra. Ajánlatot

Halgazdaság Velence

címre kérek.

**BARTA LIPÓTNÉ
HALKERESKEDŐ**

TELEFON:

Iroda: 185-0-71.

Üzlet: 1-5-5-84.

BUDAPEST, IX., KÖZP. VÁSÁRCSARNOK

A lap kiadásáért felelős: Dr. Unger Emil.

Halbizományi és Halértékesítő Rt.

A Magyar Tógazdaságok Rt. kizárólagos bizományosa

Igazgatóság: Budapest, V., József-tér 8. Telefon: 18-09-21, 18-09-22.

Levélcím: Budapest 4, postafiók 271. Távirati cím: Tógazdaságok.

Telep és iroda: Budapest, IX., Csarnok-tér 5. Telefon: 18-56-36.

Elárúsítóhely: Budapest, IX., Központi Vásárcsarnok. Telefon: 18-56-36.

Szállítási iroda: Budapest, I., Budaörsi-út 87. Telefon: 26-87-16.

Megvesszük tógazdaságok egész haltermését, szállítunk a Magyar Tógazdaságok Rt. kezelésében levő tógazdaságokból elsőrendű, gyorsnövésű egy- és kétnyaras tenyészpontyot, anyapontyot, minden más tenyészhalat s megtermékenyített fogassülőikrát.

TÓGAZDASÁG

berendezésére alkalmas területet keres, esetleg meglévők kibővítésére vállalkozik

ZIMMER FERENC

HALKERESKEDELMI R.-T.

BUDAPEST.

Telefon: 133-539, 185-448, 185-338, 181-679.

VESZÜNK!

7–10 dekás egynyaras, vagy 25–40 dekás kétnyaras gyorsnövésű nemes pikkelyes

PONTYIVADÉKOT,

ab Balaton. Mennyiségi és minőségi átvétel bizottság által Siófok vagy Fonyód kikötőben. Ajánlatok a

BALATON HALÁSZATI R.-T. SIÓFOK
címére.

Halászháló

puha inslég és kötél, hálófonal, parafa-alattság, rebzsinór minden mennyiségben kapható

Ádám Miksa Rt.-nál, Bpest.

Főüzlet: IV., Ferenc József rakpart 6–7. A Ferenc József hid és Erzsébet hid között. Telefon: 18-59-65.

Fióközlet: VII., Thököly-út 16. szám. A Keleti pályaudvar ind. oldalával szemközt. Telefon: 13-98-61.

SUMONYI TÓGAZDASÁG

Tóth József és társai

HALKERESKEDÉSE

Folyóvízi és tavi halak

vétele és eladása nagyban és kicsinyben.

TELEFON: 185-740, **BUDAPEST**

IX., Központi Vásárcsarnok